

La majoria de sistemes informàtics de tot el món fan els càlculs només amb les dues darreres xifres de l'any. Per això quan començarà l'any 2000 els ordinadors podran confondre'l amb el 1900. Evitar el caos que això pot portar tindrà un cost elevat.

Ordinadors: la por de l'any 2000

Vivia la gent atemorida mentre s'acostava l'any 1000? Alguns investigadors han demostrat que la por de l'any 1000 és més una llegenda que no pas una realitat històrica. Curiosament, ara que s'acosta un altre final de mil·lenni hi ha qui viu atemorit de debò. I no ha de sorprendre que a la nostra època, en teoria tan avançada i racional, es presentin aquests temors de l'any 2000. Són ben justificats i provenen de gent que no sol deixar-se guiar per supersticions. Són els tècnics en informàtica, els responsables d'entitats financeres o els gestors de les empreses i les institucions més diverses els qui esperen amb temor l'arribada de l'any 2000.

El problema que planteja l'arribada de l'any 2000 no afectarà els ordinadors personals. El desastre pot arribar a llocs claus com Wall Street.

N'és la causa el sistema ideat per enregistrar les dates als ordinadors. Els anys 60, quan la utilització de les màquines s'estenia a poc a poc, els tècnics varen creure que s'estalviaria espai de la memòria si per consignar l'any només s'utilitzaven les dues últimes xifres. Així l'any 1974 seria simplement 74 i enguany, per als ordinadors, som al 96.

Però, quin problema tindran els ordinadors l'any 2000? Com que només usen els dos últims dígit, després de l'any 99 vindrà, és clar, el 00. I com que l'ordinador no raona, sinó que simplement executa la informació que hi hem introduït, podrà confondre el 2000 amb el 1900. De cop i volta, milers de sistemes gestors actuaran com si el món hagués anat un segle enrere.

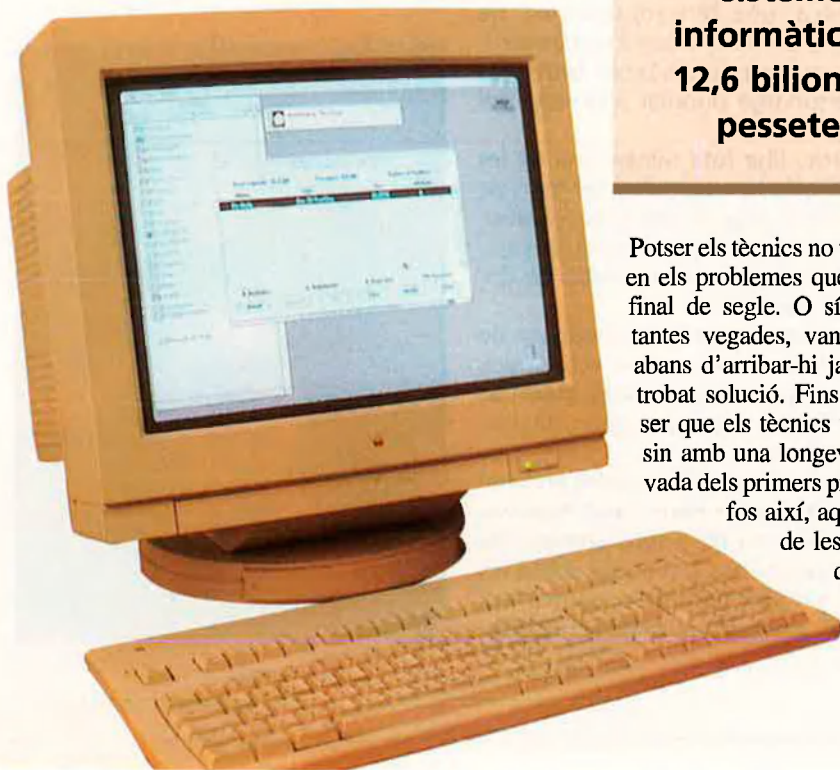
La consultoria britànica Gartner Group situa el cost de canviar els sistemes informàtics en 12,6 bilions de pessetes.

Situacions absurdes. Serà aleshores que les moltíssimes operacions que es fan restant dues dates donaran resultats completament absurds. Els nascuts al 1968 passaran de tenir trenta-un any a fer-ne seixanta-vuit. Els qui han començat a pagar una hipoteca al 1994 veuran, com, de cop, l'han amortitzada, perquè constarà que la van subscriure fa noranta-quatre anys. O potser els calcularan els interessos de demora pel fet de no haver pagat el crèdit després de gairebé deu dècades. Els exèrcits cridaràn a files –allà on hi hagi servei militar obligatori– els nascuts al 1918, quan els nascuts al 1965 passaran a ser pensionistes. I no diguem si ningú truca un minut abans de mitjanit, el 31 de desembre de 1999. Si s'allarga més d'un minut, l'ordinador es podrà pensar que ha estat noranta-nou anys ininterromputs parlant.

Potser els tècnics no varen pensar en els problemes que sorgirien a final de segle. O sí, però, com tantes vegades, van creure que abans d'arribar-hi ja s'hi hauria trobat solució. Fins i tot podria ser que els tècnics no comptessin amb una longevitat tan elevada dels primers programes. Si

fos així, aquesta és una de les vegades en què seria justificat allò de "morir d'èxit"

Aquests exemples i més que podríem dir-ne semblen més aviat arguments d'un conte que no pas perills reals. Però entre els informàtics, els financers i els gestors

d'institucions es manifesta la síndrome de l'any 2000. De primer se'n va parlar en revistes especialitzades, però ara molts mitjans ja se n'han fet ressò. I alguns han fet els seus càlculs. El diari *USA Today* creu que solucionar el problema costarà, només als Estats Units, mig bilió de dòlars. Xifres més realistes, com les de la consultoria britànica Gartner Group, situen el cost de canviar els sistemes en 12,6 bilions de pessetes.

Diverses possibilitats. I és que corregir els sistemes informàtics per adaptar-los al nou mil·lenni serà costós i, sobretot, laboriós. Aquest problema té solucions diverses. N'és una revisar línia per línia tots els programes informàtics de l'empresa i corregir aquells en què la utilització de dos dígit per l'any induiria a error. Com que el procés d'identificar i modificar les línies no és automàtic, i que un cop dut a terme cal comprovar que tot funcioni, un banc britànic ha calculat quant li costaria tot plegat: vuitanta-tres

homes/any de feina. És a dir, vuitanta-tres homes treballant durant tot un any –o bé un home durant vuitanta-tres anys–. Amb un agreujant: molts sistemes només poden corregir-se quan estan aturats, els caps de setmana.

Una altra solució és de canviar tots els programes de l'empresa pels que ja utilitzen els quatre dígit per l'any. Moltes empreses i institucions ja tenen aquests sistemes. Però les companyies pioneres en la utilització d'ordinadors i que després han crescut molt, amb xarxes que s'estenen per molts territoris, hauran de fer un cop de cap i modernitzar-se tot d'una.

Hi ha una tercera possibilitat, que és comprar els programes que alguns ja han elaborat per corregir els errors comesos pels programes antics. Això tindrà, és clar, un cost. Com veiem, totes tres solucions tenen la seva part positiva. La necessitat de centenars de persones dedicades a corregir línies de programes informàtics crearà molts llocs de treball. I canviar tots els programes o adquirir els

programes correctors donarà beneficis a les empreses del sector.

Segur que hi haurà qui encara hi farà negoci. Apareixeran llibres sobre l'afer i no es pot descartar que algun guionista de Hollywood trobi la manera d'explotar en cel·luloide la previsible catàstrofe. Però ironies a part, moltes empreses hauran de treballar de valent aquests tres anys vinents per evitar un caos considerable.

El problema no ha d'afectar els ordinadors personals o els d'ús intern de moltes empreses. Però és tanta la dependència de la informàtica i els xips gestionen tant coses que l'últim any del segle, el 2000, pot començar amb més d'un desastre de comptabilitat. Si el problema de l'any 2000 no se soluciona a llocs clau, com ara Wall Street o els sistemes informàtics dels serveis estatals de salut i de jubilació, la suposada por de l'any 1000 serà superada amb escreix pel terror de l'any 2000. I no serà llegenda.

Moltes companyies tenen xarxes que s'estenen per nombrosos territoris. És tanta la dependència informàtica que l'any 2000 pot començar amb un desastre si no se substitueixen els ordinadors que només utilitzen dues xifres per als anys.
(Foto: Arxiu)

Xavier Duran